

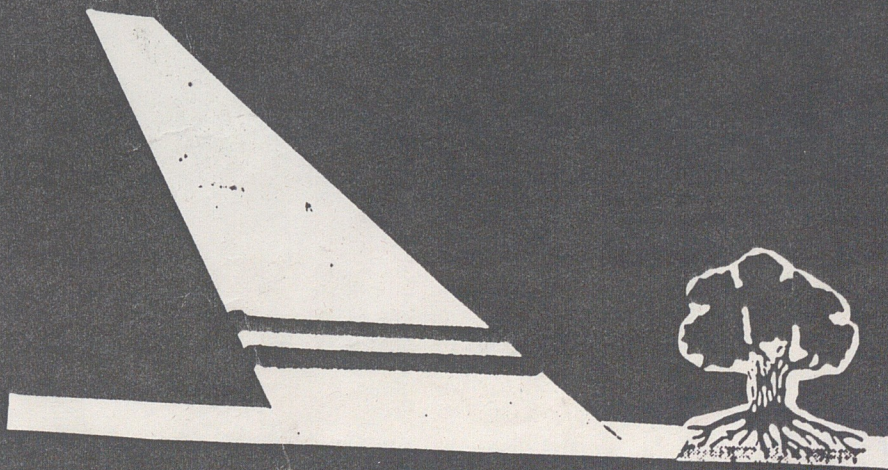
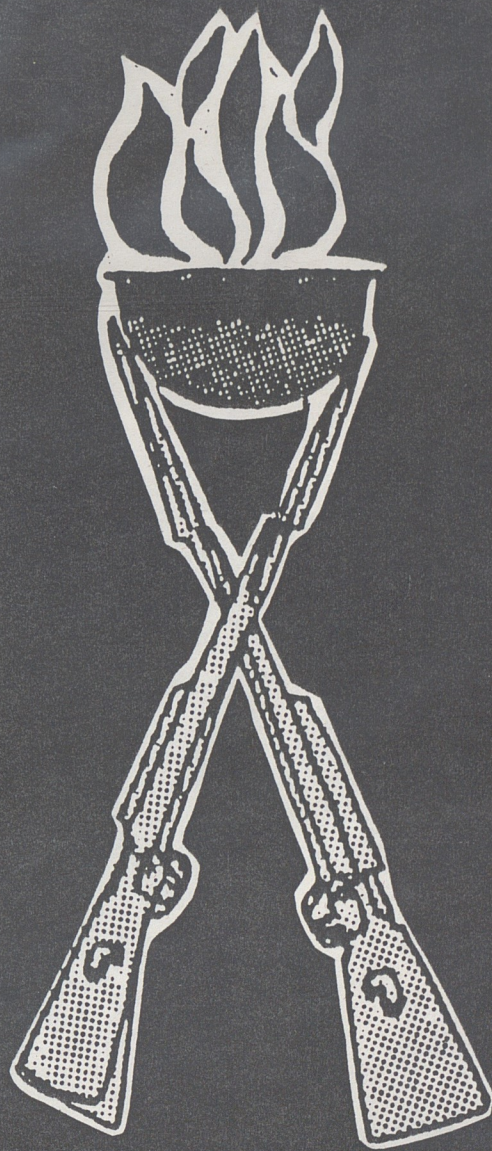
עליזה מזרחי

בת משה זפנינה
נולדה ב-תרפ"ז 8.27.
נפלה ביזם ל"ג שבת
תש"ט 24.1.49

זכור

עליזה מזרחי

עליזה נולדה בטבריה. סיימה את לימודיה בבית-הספר העממי. מגיל צעיר שמה צוארה בעול הדאגה לפרנסה וסייעה למשפחתה בעבודתה כפקידה בסניף "דבר" בטבריה.

היתה פעילה מאד בחוגי ספורט שונים ומגוונים ב"הפועל", התמסרה בכל נימי נפשה לפעילות בשורות ה"הגנה".

השתתפה בקרבות ההגנה על ה"דגניות" שבצמק הירדן. בימי הקרבות הכבדים, שהתחוללו בצמק הירדן ב-14 במאי ערב קום המדינה, נחלצה לעזרת הבחורים הלוחמים בהגנה על דגניה א' ודגניה ב'.

מצב בריאותה הלקוי היה בו כדי לאפשר לה להשתחרר מחובת הגיוס לצה"ל, אולם היא סרבה בתוקף לנצל זאת ועמדה על דעתה להתגייס, ואמנם התגייסה ושרתה כפקידה במטה ח"ן בחזית א'.

בתוך תקופת שרותה בצה"ל נקלעה לתאונת דרכים קשה וקפחה את חליה. עליזה היתה נערה נעימת סבר ונעימת הליכות והכל אהבוה. מותה השרה אבל כבד וצער רב בלב כל מכיריה.

הובאה למנוחת עולמים בבית-הקברות בטבריה.

מטה העיר סבריה
ג/1/1/48
31 מאי 1948

ירדנה בן-קיקי
עליזה מזרחי

עליך להתייצב במעון הנמפה מחר יום ר'
46. 5. 14 בשעה 08.30 בבוקר לתפקים אלחוט דבור.
היום עליך להתייצב במטה העיר בבנין המסורה חדר מס' 6
לקבלת הוראות.

מטה העיר סבריה
ג/1/1/48
31 מאי 1948

שמעון

הנדון: גיוס אנשי קשר.
מכתב: קשר/א/16 מ-12.5.48.

בהתאם להוראות מכתב הביטחון אנו שולחים

בזה את השכר.

בשם:

הסוכנות היהודית לארץ-ישראל - הועד הלאומי לכנסת ישראל

מרכז המפקד לשרות העם

ז'לצה
שם פרטי

אשרה
שם המשפחה

ה

1927 תאריך לידה

מקום המגורים

אחורה

מס. -

התיצב למפקד לשרות העם

א. גינזמן
התמנת ע"ר ב"ל

זוהי תעודת התיצבותך שמור על התעודה

מדינת ישראל

הננו מודיעים בצער עמוק כי
עליזה מזרחי ז"ל

נפלה בשעת מלוי תפקידיה ביום
כ"ג טבת תש"ט (24.1.49)
מחשלת ישראל צבא ההגנה לישראל
והאוכמה העברית ישאו תמיד את זכר
עליזה אשר נפלה בהגנת המולדת
ובמערכה על חרותה ועצמאותה.

2.3-11
ראש הממשלה

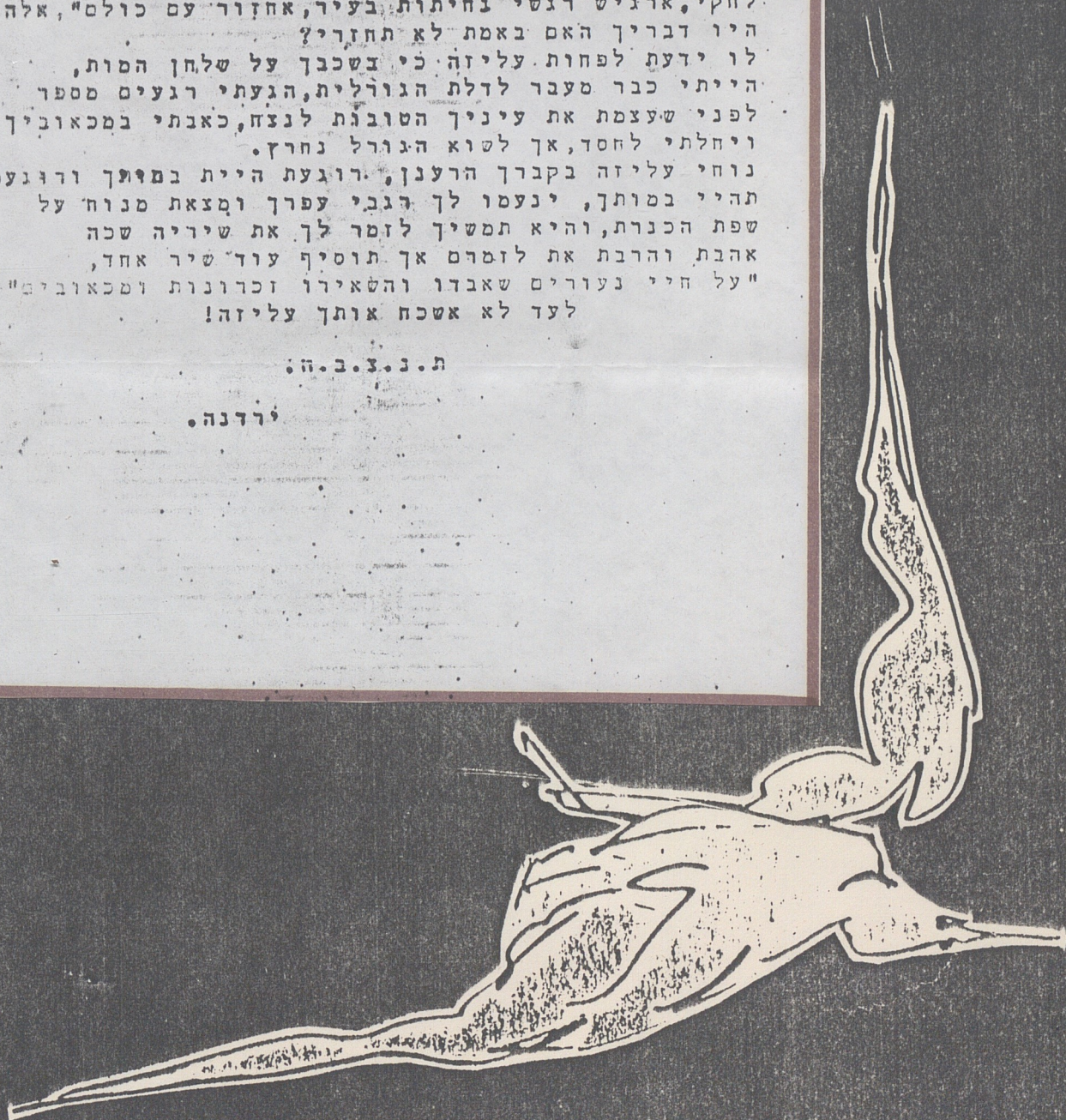
ליום השבעה של עליזה ז"ל.

צרוף מוזר לשמן עליזה, וכה בלתי מתאים.
היתכן?

נגדעת עליזה בסרם מלאו לך 22 שנים, לא יכיל הניר
את הזכרונות הנעימים שהשארתי אחריך. זכורני את
יום ה-14 במאי יום בו יצאנו יחדיו לשרות הלוהטים
בעמק הירדן. כה רננו אז עיניך, וכה מאושרת היית.
היתכן כי לא ראה יותר את עיניך השחורות והנבונות
שכה אהבתי, את שתי גומות החן שהסתירו בתוכן את
רצינות וחדות החיים, היתכן עליזה?
אזכור עת היתה לך אפשרות של שחרור מסבות רפואיות,
ואני נסיתי לשכנעך כי תקבלי זאת בנית: "התרגלתי
לחקי, ארגיש רגשי בחייתות בעיר, אחזור עם כולם", אלה
היו דבריך האם באמת לא תחזרי?
לו ידעת לפחות עליזה כי בשכנך על שלחן הסות,
הייתי כבר מעבר לדלת הגורלית, הגעתי רגעים מספר
לפני שעצמת את עיניך הטובלת לנצח, כאבתי במכאוביך
ויחלתי לחסד, אך לשוא הגורל נחרץ.
נוחי עליזה בקברך הרענן, רוגעת היית במותך ורגועת
תהיי במותך, ינעמו לך רגבי עפרך ומצאת מנוח על
שפת הכנרת, והיא תמשיך לזמר לך את שיריה שכה
אהבת והרבת את לזמרם אך תוסיף עוד שיר אחד,
"על חיי נעורים שאבדו והשאירו זכרונות ומכאובים".
לעד לא אשכח אותך עליזה!

ת.נ.צ.ב.ה.

ירדנה.

סליחה יקירתי
שלום רב

עליזה מורחי

נגדעת, עליזה, בטרם מלאו לך 22 שנים, לא יכיל הנייר את הזכרונות הנעימים שהשארתי אחריך. זכורני את יום ה'14 במאי, בו יצאנו יחדיו לשרות הלוחמים בעמק הירדן. כה ריגנו או עיניך, וככה מאושרת היית. היתכן כי לא אראה יותר את עיניך השחורות והנבונות שכה אהבתי, את שתי גומות החן שהסתירו בתוכן את רצינות וחדות החיים? היתכן עליזה?

אזכור - עת שהייתה לך אפשרות של שחרור, מסיבות רפואיות, ואני נסיתי לשכנעך כי תקבלי, ואת ענית: "התרגלתי לחאקי, ארגיש רגשי נחיתות בעיר, אחזור עם כולם, אלה היה דברך. האם באמת לא תחזרי? לו ידעת לפחות, עליזה, כי בשבך על שלחן המות, הייתי כבר מעבר לדלת הגורלית, הגעתי דגעים מספר לפני שעצמת את עיניך הטרובות לנצח, כאבתי מכאוביך וינתלתי לחסד, אך לשוא. הגוי כל גחריץ."

נחתי, עליזה, בקברך הרענו, רוגעת היית בחיך, ורוגעת תהיי במוחך, ויגמנו לך דגבי עפרך ומצאת מנוח על שפת הכינרת, והיא תמשיך לומר לך את שיריך, שכה אהבת והרביית לומרם, אך תוסיף עוד שיר אחד, "על חיי נעורייך שאבדו, ושאירו זכרונות ומכארי בים".

לעז לא אשכח אותך עליזה!
רך ינה (איש)

הפיתה רכה קטנה
את הפיתה עם התקיה -
אין האן מוצ לאור -
החלום, האלון הכלע
הנחמץ והא אכשנו לנו
הכפל אלוהק
אין מוצ אכשנו
אין ספר, כי אנו
פואלים

שלך
ישראל ארבל

15-5-48

... כי רעות שָׁכַזְאֵת לְעוֹלָם
לא תִּתֵּן אֶת לִיבְנוֹ לְשָׁבוּחַ ...

אני
 חנה

24/12/48

אני

דבר טוב!

אבא. הפסקה ברי אהבה לאן הולכת
 אם לא היי היי גען בלעך. זמנה
 שפעלתי הנה למען אר ארם ואר לא גאמין
 אם אולה זק שצב לא אגרו ארם של פדע
 (ואולי צוקא בן גאמין...) היא שלש לי שהיה
 הנה והנה לא זכא אוק ~~הנה~~

לי בנה שייך זום האגרון ואינו
 אלמן יום טוב יום געש אמ נסתי על
 מן החיים: האהב בלעב שלם (אילן ימיה
 אהלים זה וזה שלם) והסני החי
 שלי. הנה לזכר ארם באן ולצב החיים שלי
 זום של זק וזמנים אפילו של אהמלך אם
 לא אהמלך לזק זק אהמלך אהמלך אהמלך
 שלך וזמנים שלם. שלם יום ארם
 לא זק באן אהמלך אהמלך שלם ארם
 אי הנהמלך זקנים וארם הנהמלך

שלו אנו נקווים איתם כאן כי אחי הם זה
זא מצבוב ... אלא מטה ...

התארים פשוט אינאיים כאן. הווי חזק אני
לחבר עם קצין שהיא אף נחל לא יום
חמש חברה, אך יש מש משור המצבוי
יגד אית גלובוס עם אציה ואז יתיה
סוף פלולש. היליים אני חנה הם פוי
חברו קרע בפסיג של אהם טובין
זוהי חסין גלפיה הגשיות של יתיה
פני חם נשום הלם חזה הפה המשתלל
אין ההחלטה והתארים כפי שחולת זא
אינאיים הולם. אר כואה זמללים או
משלו או שאין. ובזא חלמי המצב אפ
ישו הפל כזה. חם שלום אהים יתיה
שדצין לא הולם חלמי איתק החיה או
אר זא החלובת חזר האתיק.
מכני שלום העץ זאפי ולחולו בלוחם
לחיה.

שלום וט טום

שלך מיינה

ירדנה הלוי

הרב לויין 15

עפולהטל. 522515

15 ליולי 1991

לבקשת יד לבנים טבריה

ולחבדיל לבקשת אחותה מרים שעליה הרבתה לדבר ולטפח

קוים לדמותה של עליזה מזרחי ז"ל חיילת מ.א. 113288 שנהרגה במלחמה
השחרור והיא רק בת 20.

קשה מאד ממרחק של 43 שנים לחזור ולדייק דברים שהם עדיין מכאיבים.
עליזה ז"ל זכורה לי כנערה חביבה, נאמנה, אחראית, עם שתי גומות חן,
עינים שחורות בורקות וכולה אש עצורה.

עליזה עבדה כמזכירה בסניף דבר, בנוסף היתה ספרנית בספריית הרמב"ם שהיה
צמוד לקולנוע "אביב" כמו"כ היתה חבלת מקהלת מועצת פועלי טבריה (אהבה
וידעה מאד לשיר) חב"ב "צופים" ב"הגנה" וכ"ז בקרית שמואל ולא באיזור
מגוריה משום מה.

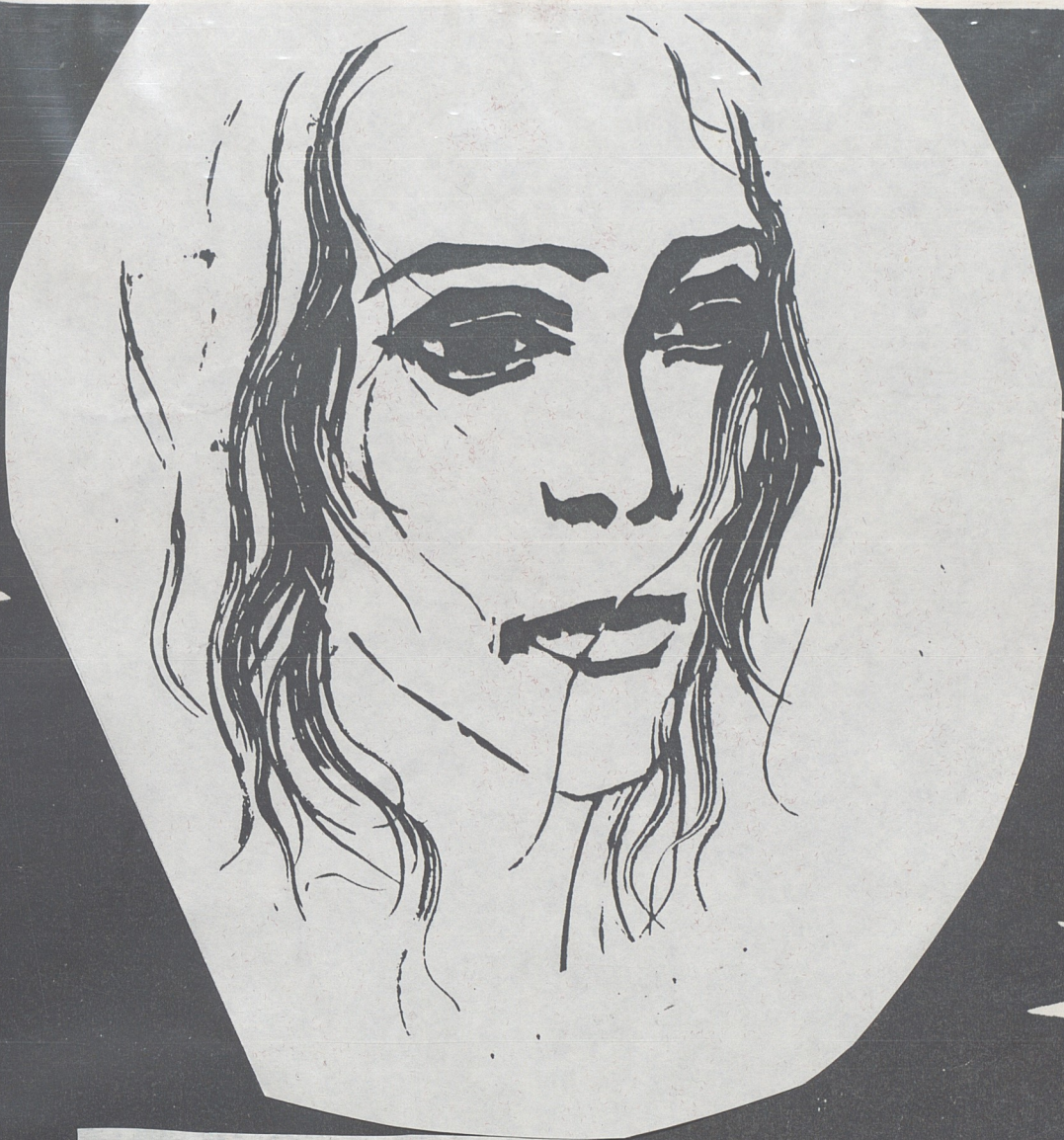
אעמיד אותכם על טעותכם עליזה ז"ל לא נהרגה בשחרור טבריה למרות שהשתתפה
בה, הפתק המצורף מוכיח זאת. מכ"ט בנובמבר היינו מגויסות לסירוגין לקשר
בעמק הירדן במאי יצאנו סופית לעמק ושם שרתנו כקשריות אלוט ודיבור,
לימים התברר שהחטיבה נקראת "גולני" והגדוד הוא 12, תוך כדי הקרבות הועברנו
לגדוד 15. ברגיעה קצרה שהיתה יצאנו לשיט קצר על הכנרת ומשום סורי שהגיע
עלינו ירה ללא רחמים קפצנו מהסירות והתפזרנו במטעי הבננות, בדיעבד התברר
שהמטוס עקב אחרי הקב. של עליזה ז"ל וירה ללא הירף.

למחרת בבקר נלקחה לביה"ח הסקוטי "טורנט" ושם נקבע כי עקב קפיצה לא נכונה
נפגעה ויש לשחרר אותה מהצבא, היא התנגדה (צבא של אז) ואז הועברה לפיקוד
צפון. בכב"טבת תש"ח נסעה על אופנוע מהפיקוד לבייתה בטבריה קרתה תאונה
(הנהג ידוע לי) והיא הועברה דחוף לביה"ח 10 בחיפה. לכשדוע לנו לי ולבעלי ז"ל
הגענו מיד לביה"ח, אך הרופא אסר עלינו לראותה, הבטיח שמצבה קל ונוכל לשוחח

אתה יותר מאוחר. היא מתה על שלחן הניתוחים.
עליזה, לא זכית לראותה את סופה של אותה מלחמה, לא לפרוח ולהפריח,
ועל כך אזכרך תמיד באהבה, היית לי ידידה טובה.

ח.נ.צ.ב.ה.

ירדנה הלוי (גולניק)

אמתי / חנה סנדל .

אמתי צפירה ..... אמתי לא רציני,
אהבתי את השמש החמה,
הלח, הלחי, ופניו של לוא ליניוס.
אני רציני והם אמתי
לא או רציני!

אך אם נצטרף לזו עמית חיים
העסק עם הים האם
אקויד הקוק הי' אף הצכות אמתי
אמתי הלחה אמתי
אם אמתי. אמתי אמתי.